

Domnule Rector,

Stimați colegi și studenți,

Astăzi, 5 octombrie 2009, se împlinește un an de când Rectorul Fondator al Universității Româno – Americane, profesorul universitar doctor Ion Smedescu, nu mai este printre noi. Un an de durere și tristețe în urma dispariției unui om care a lăsat în urma sa o operă teoretică, dar mai ales practică impresionantă, ce îi aureolează personalitatea și îi asigură nemurirea. Dovada cea mai elocventă este înființarea unei universități de elită în peisajul cultural românesc, al cărei prestigiu este recunoscut pe plan național și internațional.

Prin aceasta profesorul Ion Smedescu a lăsat moștenire studenților și profesorilor un tezaur care trebuie îmbogățit prin eforturi și abnegație așa cum a procedat el.

Omagiile aduse cu ocazii comemorative ne îndeamnă nu numai să-i admirăm activitatea, talentul și autoritatea morală de care s-a bucurat, ci să-i urmăm exemplul, contribuind la dezvoltarea și modernizarea acestui monumental edificiu de învățământ și știință.

Ar fi o împietate față de memoria sa dacă munca pe care a depus-o timp de aproape două decenii, pentru înălțarea acestei instituții, nu ar fi continuată cu aceeași sârguință, devotament și competență.

Pentru marele dispărut Universitatea se identifică organic cu propria ființă. „***Pentru mine*** – spunea el în mod repetat – ***Universitatea Româno – Americană înseamnă totul: casă, familie, profesie și timp liber. În acest edificiu de învățământ și știință mă regăsesc pe mine și opera mea de zeci și zeci de ani, sufletul meu trăind pentru posteritate, gândul meu nou pentru renașterea ideii de muncă***”.

A condus Universitatea 17 ani, timp în care au fost pregătite generații de specialiști capabili să răspundă noilor provocări determinate de tranziție și de cerințele pieței muncii.

A fost un exemplu de dăruire și profesionalism. A iubit învățământul și cercetarea cu aceeași căldură și devotament cu care și-a iubit meseria de înaltă calificare în domeniul finanțelor și marketingului, pe care a practicat-o în diferite funcții publice.

Nu este o exagerare dacă spun că a fost un om de o puritate a inimii și curățeniei sufletească rar întâlnite, un slujitor al dreptății apreciat după faptele lui și nu după vorbele rostite în cuvântări festive.

Deși pentru activitatea sa prodigioasă a fost distins cu numeroase titluri științifice, ordine, medalii și diplome, nu a fost iubitor de mărire deșartă, A primit ceea ce i s-a cuvenit. Ba chiar mai puțin decât merită. Nu a alergat după onoruri. S-a mulțumit cu onoarea acoperită de roadele muncii sale.

Așa cum am spus-o și cu alt prilej profesorul Ion Smedescu a fost și rămâne o figură luminoasă, un simbol al profesionalismului, un coleg și prieten adevărat, de o noblețe demnă de admirat și de urmat.

Prof.univ.dr. ION BULBOREA